

Sygn. akt IV KO 175/19

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie zażalenia M. B.
na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w M.
z dnia 11 czerwca 2019r., sygn. akt PR Ds.(...)
o odmowie wszczęcia śledztwa,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 10 stycznia 2020 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w M.
zawartego w postanowieniu z dnia 9 grudnia 2019 r., sygn. akt II Kp (...),
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu
na dobro wymiaru sprawiedliwości,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Z.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 9 grudnia 2019 r., sygn. akt II Kp (...), Sąd Rejonowy w M. , na podstawie art. 37 k.p.k., wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu zażalenia M. B. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w M. z dnia 11 czerwca 2019r., sygn. akt PR Ds.(...) o odmowie wszczęcia śledztwa.

Uzasadniając wniosek wskazano, że zawiadomienie żalącego M. B. o popełnieniu przestępstw odnosi się wprost do działań konkretnych sędziów Sądu Rejonowego w M., co mogłoby stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania w tym sądzie sprawy w sposób obiektywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu zażalenia pokrzywdzonego M. B. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w M. z dnia 11 czerwca 2019r., sygn. akt PR Ds.(...) o odmowie wszczęcia śledztwa - jest zasadny.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego niejednokrotnie podnoszono, że kryterium „dobra wymiaru sprawiedliwości”, o którym mowa w art. 37 k.p.k., odnoszone jest do sytuacji, które mogą wywierać realny wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać w opinii publicznej uzasadnione (choć obiektywnie nieprawdziwe) przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy w sposób bezstronny. Niewątpliwie do okoliczności subiektywnie uzasadniających powstanie wątpliwości odnośnie do zdolności zachowania bezstronności przez sąd właściwy należą te, występujące w sprawach, w których osobą oskarżoną bądź wskazaną jako podejrzaną o popełnienie przestępstwa jest sędzia sądu właściwego lub sądu nadrzędnego. Na gruncie przedmiotowej sprawy pokrzywdzony wskazuje, że sędziowie Sądu Rejonowego w M., w inicjowanych przez niego sprawach, przekroczyli swoje uprawnienia i nie dopełnili obowiązków.

Wobec tego podzielić należy argumentację zawartą w uzasadnieniu postanowienia Sądu wnioskującego, że z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, o którym mowa w art. 37 k.p.k., należy niniejszą sprawę przekazać innemu sądowi równorzędnemu. Pozostawienie tej sprawy do rozpoznania w Sądzie właściwym, nie sprzyjałoby realizacji istotnego ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości celu, jakim jest potrzeba ukształtowania, w świadomości żalącego jak i w opinii publicznej, przekonania o bezstronności sądu rozpoznającego przedmiotowe zażalenie.

Jako właściwy do rozpoznania przedmiotowej sprawy należało wskazać na Sąd Rejonowy w Z., jako nieodległy względem Sądu właściwego a jednocześnie pozostający w innym okręgu.

Z tych względów orzeczono jak w postanowieniu.